

Gennemførelse maa ske snart, saaledes at der kan skabes Betyggelse for en stor Del Lejehusmænd, som nu ikke rigtig ved, hvorledes de er stillede.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Idet jeg takker for de baade velvillige og fuldt ud saglige Udtalelser, der er fremkommet ved dette Spørgsmaals Drøftelse, skal jeg tillade mig overfor det ærede Medlem Hr. Zahle, som fremdrog enkelte Kontrakter, at sige her, hvad jeg allerede har udtalt overfor den paagældende Kommission, at den Kendelse, der er afsagt i Ministeriet, hviler paa den Forudsætning, at det er de gennem Landarbejderforbundet sluttede Kontrakter, der er gældende; hvis disse Forudsætninger ikke er til Stede, hvis Ministeriet i saa Henseende er forkert informeret, eller der i øvrigt paa et eller andet Punkt i Sagens Behandling foreligger Misforstaaelse, kommer Kendelsen, saaledes som det fremgaar af dens Ordlyd, ikke til Anvendelse. Det, der er det ejendommelige ved disse Kontrakter, er det Forhold, at der her ikke er Tale om Arbejder, som kræver blot en væsentlig Del af Arbejdernes Arbejds-kraft, nej, her er der Tale om de paagældendes hele Arbejds-kraft og vel at mærke ikke som Forpligtelse, men som Ret til at faa denne Arbejds-kraft fuldt udnyttet eller i hvert Fald fuldt betalt, hvis det ønskes.

De af det ærede Medlem Hr. Zahle fremdragne Arbejderkontrakter skal jeg ikke tage i Forsvar, da jeg ikke kender dem. Ministeriets Kendelse hviler paa dette — og det var det Spørgsmaal, som var indanket for Ministeriet —, om de gennem Landarbejderforbundet afsluttede Kontrakter, saaledes som de blev os forklaret ved overensstemmende Udtalelser baade af Arbejdsgiverforeningen og af Landarbejderforbundet, rummer et fast Tjenesteforhold eller ikke. Udover dette gaar Ministeriets Kendelse ikke. Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Zahle finder, at Ministeriets Kendelse ikke er rigtig, eller at den i hvert Fald kunde have været anderledes. For mig staar det saaledes, at hvis Ministeriets Kendelse var gaaet den modsatte Vej, vilde det være ensbetydende med, at der overhovedet ikke findes faste Tjenesteforhold, og dette vilde medføre, at Loven vilde komme til at omfatte praktisk talt alle Lejehuse med over 1 Td. Land. Hvis dette er Lovens Hensigt, bør det staa i Loven, saaledes at alle ved, hvad de i saa Henseende har at rette sig efter. Men jeg tror ikke, det fra nogen Side har været Hensigten; og for at be-

tegne dette er det; at denne Bestemmelse om det faste Tjenesteforhold er indsat. Hvis det har været Lovens Hensigt, at det faste Tjenesteforhold skal være indtraadt paa et vist Tidspunkt for at øve Indflydelse, bør dette ogsaa staa i Loven.

Jeg vil gerne her pege paa, at selv med Ministeriets Kendelse er der endnu Uklarhed, fordi dette faste Tjenesteforhold jo kan opsiges, og saa opstaar det Spørgsmaal: Er Loven da gældende paa ny? Derfor mener jeg — og det glæder mig, at den sidste ærede Taler er enig med mig deri —, at der maa ske en Tydeliggørelse af Loven, og da navnlig af Lovens § 28, i denne Henseende; og jeg skal snarest muligt fremsætte et Lovforslag, der paa den Maade, som jeg finder mest egnet — Formen vil jo kunne drøftes nærmere her, og der kan stilles Ændringsforslag —, tydeliggør, hvorledes man skal kunne finde Skellet, og hvad Skønnet skal gaa frem efter. Thi et Skøn maa der i alt Fald til, naar man skal gøre klart, hvad der er virkelige Lejehuse, hvor Streger altsaa kan sættes under Husmandsbrug, og hvor der er Tale om Tjenesteboliger, hvor der er Bygninger, som er opførte med det Formaal for Øje, og hvor Jorden er lagt til som en Velvillie overfor den paagældende Tjenestemand — eller hvad man nu i saa Henseende vil kalde ham. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt gaa nærmere ind paa Spørgsmaalet, idet det jo vil være naturligt, at man, naar vi om kort Tid kommer til Behandlingen af det Lovforslag, jeg vil fremsætte, kommer nærmere ind paa Enkelthederne.

Zahle: Den højtærede Landbrugsminister hævdede til min store Glæde, at den Fortolkning, som Landbrugsministeriet har gjort gældende af Ordene: „fast Tjenesteforhold“ i § 28 i Loven af 30. Juni 1919, kun omfatter det Tilfælde, hvor i Henhold til Kontrakt med Landarbejderforbundet — det vil sige, det samme maa jo gælde, hvis Overenskomst træffes med en anden, naar Indholdet er det samme — vedkommende Arbejders Arbejds-kraft bliver fuldt betalt for et vist Tidsrum. Arbejderen har altsaa Krav paa, at hele hans Arbejds-kraft skal fuldt betales. Men saa er det ikke Dagleje, saa er det virkelig noget, som nærmer sig til en fast Arbejds-kontrakt. Det er imidlertid slet ikke saadanne Kontrakter, der foreligger paa Gisselfeld Kloster, hvor man anser alle Kontrakterne for godkendte af Landbrugsministeriet. Saa maa de omstødes, eller ogsaa maa Gisselfeld Kloster betale disse Folk Løn